

vi os over, der ikke er planer om at fjerne kørselsfradraget eller lignende.

Så i al iveren efter det kollektive bør man altså lige se efter, om den kan bruges det sted, hvor man så gerne vil have den.

Vi er ikke enige med regeringen i alt, og CD er ikke en del af det parlamentariske grundlag for regeringen, men selv om vi er et borgerligt midterparti, er det altså vores opfattelse, at der skal formidles mellem blokkene. Det var det, vi gik til valg på, og det var det, vi talte om på valgmøde efter valgmøde, og det var det, vi fik mandat til, og det er også det, vi vil slå fast i arbejdet fremover.

Nu har nogle, bl.a. hr. Holger K. Nielsen, sagt, at det var en blokvalgkamp, og nogle har kaldt det en præsidentvalgkamp. Og det er ikke, fordi jeg vil genere en af præsidenterne, vil jeg sige til statsministeren, men jeg vil bare sige, at det lykkedes jo ikke at gøre det til et valg mellem to personer eller to partier, for når vi kigger rundt her, kan vi jo se, at der kom en hel del partier ind.

Jeg glæder mig også over, at det kan lade sig gøre at være et borgerligt parti og have en ordentlig flygtningepolitik og alligevel få fremgang ved et valg. Det er jeg meget tilfreds med på det borgerlige Danmarks vegne.

Så jeg mener faktisk, at i det her valg kan man glæde sig over tre ting: for det første at en polarisering i Danmark ville vælgerne altså ikke være med til, for det andet at der også kunne være anstændighed på den borgerlige side af skillelinjen, og for det tredje fordi vi – med nogle ulykker – endte med et Folketing, hvor blokkene simpelt hen ikke bare kan arbejde som blokke, men er nødt til at snakke med hinanden. Og hurra for det! Det er godt for Danmark.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Peter Duetoft.

Hr. Duetoft er jo en fredelig mand, ja nærmest en fredsbevarende mand, men desværre ikke altid en fredsskabende mand, sådan som han selv har sagt at han ikke har kunnet være det det sidste par dage.

Men når jeg er gået herop, er det jo, fordi hr. Peter Duetofts indlæg her med al ønskelig tydelighed beviser det, som vi var nogle stykker der var inde på tidligere på dagen, nemlig at analysen af dansk politik som bestående af to blokke på 89 og 89 er forkert. Og derfor vil jeg gerne sige tak, og jeg ved ikke, om jeg skal sige und-

skyld – bare for at hr. Duetofts udtryk nu ikke skal komme i fare – for, at vores tonefald måske indimellem har været, som det har været, fordi valgkampen har smittet af. Men på den anden side vil jeg godt sige, at det ville vel have været underligt, hvis vi helt havde glemmt, at vi lige har haft valg for godt to uger siden.

Så vi var faktisk nogle, som var meget optaget af netop det samarbejde. Og jeg er fuldstændig enig med hr. Duetofts analyse: at det, der er det spændende i det nye Folketing, præcis er, at medens kommunevalget gav frygt for, at fløjene i dansk politik skulle blive styrket, så er det, som man ved skæbnens tilskikkelse har kunnet se her, at centrum er blevet styrket. Og det er det, der gør, at det nye Folketing også set fra både Socialdemokratiets og regeringens side er utrolig spændende at have med at gøre.

Så vi ser frem til flere fredsbevarende aktioner og håber på, at der måske også bliver nogle fredsskabende.

Jørgen Estrup (RV):

For en måneds tid siden udkom der en lille pjece med fint, glittet omslag – jeg tror, fru Pia Christmas-Møller ville kalde det smukt indpakningspapir – og den hed »De første 100 dage og de næste 4 år«. Jeg ved ikke, om der er nogen, der kan huske den, men den var måske heller ikke så morsom, og den blev i hvert fald aldrig nogen bestseller; den solgte ikke rigtig.

Der er sket meget i de 14 dage, der er passeret siden valgdatoen, og jeg er ganske sikker på, at man i dag ville kunne udgive en helt anden publikation, som ville sælge på en helt anden måde. Og jeg skal blot forsøge mig med en helt uforbindende titel, nemlig »14 dage i helvede og de næste 4 år«, og den er til fri afbenyttelse. Men det, der ville være i sådan en publikation, ville selvfølgelig være relativt bloddryppende og givetvis et hit, men så galt behøver det jo ikke at gå.

Historien er heldigvis ikke uovervindelig, så derfor er der ingen grund til at fortvivle, og derfor er vi også nogle, der er meget glade for de meldinger, der er kommet fra Venstre og De Konservative i dag. For de to partier kan givetvis selv bidrage ganske meget til, hvordan det vil gå i folketingsarbejdet, og derfor er de signaler, der er kommet i dag, positive signaler.

Stilen og tonefaldet var jo sådan set allerede klart, da man så forsiden af Information sidste lørdag, hvor det forlød, at hr. Anders Fogh Rasmussen nu lægger ideologien på hylden. Og i